

ligvis som minister for området meget, meget glad for og tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Som medlem af Nordisk Råds Kulturudvalg synes jeg måske, der ligger en understrøm af omprioriterings hensigter hos samarbejdsministeren i det i øvrigt meget beskedne afsnit om kultursamarbejdet sidst i redegørelsen. Det nuværende kultursamarbejde hviler jo på en statsministererklæring fra Bornholm helt tilbage i 1992. Heri slås det fast, at kultur, inkl. uddannelse og forskning, skal råde over ca. halvdelen af de nordiske midler. I dag må vi nok sige, at selv om vi parlamentarikere har kæmpet for det i rådet, er det vistnok mere korrekt at tale om 40 pct. i stedet for 50 pct. til den sektor.

Men under ingen omstændigheder er overvejelser om nedprioriteringer noget, som kan foregå uden om os parlamentarikere i Nordisk Råds Kulturudvalg, og jeg vil da sige til samarbejdsministeren, at hvis regeringen savner vitaminer og dynamik i kultursamarbejdet, som ministeren vel antyder, samtidig med at ministeren finder, at det, der sker, også er tilfredsstillende – lidt modsat hinanden måske – ja, så synes jeg, man må gribe i egen barm og gå i spidsen med sit eget system. Jeg synes faktisk, at man skulle tage skeen i den anden hånd, træde i karakter med et bud på de vitaminer, som skal til, og de initiativer, der skal følges op.

Kl. 14.20

Men det må ikke bare forventes. Det kræver, at Nordisk Råds Kulturudvalg bliver en del af den proces, bliver en medspiller i denne her proces. Kulturudvalget i Nordisk Råd er meget bevidst om det, der holder sammen, det, der ligger i vores nordiske kultur, vores sprog, vores historie og i næste række vores uddannelsessystemer og forskningsmiljøer. Så i Nordisk Råds Kulturudvalg har vi visionerne og viljerne, så det drejer sig kun om, at man måske også gør ministerredegørelsen sådan lidt mere opportunt.

Nu da min tid er udløbet, vil jeg sige til samarbejdsministeren: Lad os få en bekræftelse på, at vi bliver en del af debatten om disse vigtige nordiske forhandlinger, og samtidig måske få afkræftet, at der er tale om nedprioriteringer på det her område.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Også jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen. Som medlem af Nordisk Råd har det været interessant at læse afsnittet om det regionale samarbejde. Det har det ikke mindst været, fordi det jo handler om regionalpolitikken.

Når jeg føler anledning til sådan set at ville rejse et spørgsmål over for ministeren, så er det jo på baggrund af, at det er nogle flotte ord, der følger her om, hvad vi skal gøre i disse yderområder.

Jeg har set, hvad man har lagt op til, at man vil gøre i Sverige. Jeg har set, hvad man har lagt op til, at man vil gøre i Norge. Jeg har set, hvad man har gjort på Island. Jeg har også set, hvad man er på vej til at gøre i Finland.

Derfor må jeg nok sige, at når jeg ser på disse ting, som er undervejs i disse lande, er det en anden opfattelse, jeg får, når jeg hører om regionalpolitikken i Danmark. Jeg føler faktisk, at ministeren må have en flov smag i munden, når han skal ud og diskutere med sine nordiske kolleger om, hvad det er, vi sådan set kan medvirke til fra dansk side, også når vi kigger på regionalpolitikken i Danmark, for der er jo et gammelt ord-sprog, der hedder: Sig mig, hvad du gør, og jeg skal sige dig, hvem du er.

Ole Stavud (S):

Da jeg sad og lyttede til ministerens besvarelser, blev jeg faktisk en lille smule flov, for jeg tror, jeg glemte at takke for redegørelsen. Det var ikke udtryk for utaknemlighed, må jeg sige til ministeren, det var vel det, vi godt kan kalde en smutter.

Jeg synes, der er mange interessante ting i redegørelsen, der er en lang række ting at følge op, og der er en lang række afsnit, hvor vi også må prøve at se på, hvordan vi kan blive mere konkrete i den opfølgning.

Det, jeg godt ville følge lidt op i ministerens besvarelse, var både noget, ministeren sagde, og noget, ministeren ikke sagde.

Først tror jeg da, det er rigtigt, at det nordiske samarbejde fungerer godt også på den måde, at der er en meget bred konsensus hos nordboerne. Hos os nordboere er der en – tror jeg – meget bred enighed om, at tingene fungerer rimeligt i Norden, at vi føler os som nordboere, og at vi vil have det nordiske samarbejde.

Men netop det, at vi konstaterer det – og det er sådan set lidt kontroversielt – åbner jo altså også en risiko for, at det dør i ligegyldighed. Jeg